

इति साहित्यदर्पणे । २।१३॥) अन्यत् सर्वं
लक्षणाशब्दे द्रष्टव्यम् ।

गौतमः, पुं, (गौतमस्य ऋषिर्गोत्रापत्यमिति ।
“ऋष्यन्त्यकेति ।” ४।१।११४। इत्यण् ।)
मुनिविशेषः । स तु प्रतानन्दः । इति हेमचन्द्रः ।
शाक्यवंशावतीर्गुहसुनिविशेषः । तत्पर्यायः ।
शाक्यसुनिः २ शाक्यसिंहः ३ सर्वाथसिंहः ४
श्रीहोदनिः ५ अकंभवः ६ मायादेवीसुतः ७ ।
इत्यमरः । १।१।१५॥ खजित् ८ श्वेतकेतुः ९
धर्मकेतुः १० महासुनिः ११ पञ्चज्ञानः १२
सर्वदर्शी १३ महाबोधिः १४ महाबलः १५ बहु-
जम् १६ चिन्तर्त्तिः १७ सिद्धार्थः १८ शक्रः १९ ।
इति शब्दरत्नावली । (अस्य हि गौतमीपुत्रत्वे
प्रमाणं यथा, ललितविस्तरे १५ अध्याये ।
“ते सान्त्वयिषुर्मुगयन्ते । सान्त्वयिषुर्मुगयमाणा
न पश्यन्ति स्म । महाप्रजावत्स्यपि गौतमी परि-
देवमाना महीतले परिवर्तन्ते स्म राजानं
शुद्धोदनमेवाह । क्षिप्रं मां महाराज । पुत्रेण
सङ्गिनीं कुरुष्वेति ।” वैवस्वतमन्त्रस्तरे सप्त-
शोणामन्त्रतमः । यदुक्तं हरिवंशे ७।३४—३५ ।
“अत्रिर्वंशो भगवान् कश्यपश्च महावृषिः ।
गौतमश्च भरद्वाजो विश्वामित्रस्तथैव च ।
तथैव पुत्रो भगवान् ऋषीकस्य महात्मनः ।
सप्तमो जमदग्निश्च ऋषयः स्यात्पुत्रं दिवि ।”
अयमेव तु विंशतिमे द्वापरयुगे वेदशास्त्रो-
बभूव । यथा, देवीभागवते । १।३।३१
“अत्रिरेकोनविंशत्य गौतमस्तु ततः परम् ।”
कुलकुलजहतराष्ट्रपादुतनामाचार्यः लपः ।
गौतमवंशोत्पन्नत्वादेषाश्च तथात्वम् । यथा,
हरिवंशे ३२ । ७५—७६ ।
“अवस्क्रं शरत्क्षेत्रे सिपुर्गं समपद्यत ।
लपया तच्च जयाह शान्तदुर्मुगयाङ्गतः ।
लपः स्मृतः स वै तस्मात् गौतमी च क्षपी
तथा ।
एते शारदताः प्रोक्ता एते ते गौतमाः स्मृताः ।”
सुनिभेदः । स तु एकतृतितादिसुनीनां पिता ।
यथा, महाभारते । ६।३६। ७—८ ।
“आसन् पूर्व्ययुगे राजन् । सुनयो भातरख्यः ।
एकतृष द्वितक्षैव त्रितक्षदित्यवशिभाः ।
सर्वे प्रजापतिसमाः प्रजावन्तस्तथैव च ।
ब्रह्मलोकजितः सर्वे तपसा ब्रह्मवादिनः ।
तेषां तपसा प्रीतो नियमेन दमेन च ।
अभवद्गौतमी निजं पिता धर्मरतः सदा ।”
स्थावरविभेदः । इति हेमचन्द्रः । ४।२५५॥)
गौतमसम्भाव, स्त्री, (गौतमः सम्भवो यस्याः ।
यद्वा, गौतमात् सम्भवतीति । भृम् + भू +
अच् ।) गोदावरी नदी । इति राजनिर्घण्टः ।
गौतमी, स्त्री, (गौतमस्य इयम् । तस्येदमित्यण्
ततः स्त्रियां ङीप् ।) दुर्गा । इति मेदिनी ।
मे । ४३॥ (यथा, हरिवंशे । १०६। ७ ।
“गौतमीं कंसघाताय यशोदानन्दपुर्दिनीम् ।”)
राक्षसीविशेषः । इति शब्दरत्नावली । गोदा-

वरी नदी । (यथा, गोः रामायणे । १६। २। २७ ।
“यो नदीं गौतमीं रम्यां गिरिं पश्यति चाबुद्धम् ।”
तथा च हारीते प्रथमस्थाने सप्तमेऽध्याये ।
“पश्चिमाद्रिसमुद्भूता गौतमी पुण्यभावना ।
अस्याः प्रीतं जलं वापि कफवातविकारहृत् ।
पित्तप्रशमनं बल्यं हृद्भेदोपविकारहृत् ।
पुण्या पयस्विनी वैषा प्रणीता च वरानना ।
द्रोणा गोवर्द्धनी चान्या गौतम्यादुगता इमाः ।
आर्षां जलं घनं नातिवातसङ्गविकारहृत् ।”)
गौरीचना । इति राजनिर्घण्टः । (गौत-
मस्यापत्यं स्त्री । गौतमवंशीयशरद्वतः कन्या-
त्वादस्यास्तथात्वम् । क्षपी । सा तु द्रोणस्य
भार्या अश्वत्थानो माता च । यथा, महा-
भारते । १।१३१। २३ ।
“अलभत् गौतमी पुत्रमश्वत्थामानमेव च ।”
गायत्रीरूपा महादेवी । यथा, देवीभाग-
वते । १२। ६। ४० ।
“गौतमी गामिनी गाधा गन्धर्वाधर, सेविता ।”)
गौधारः, पुं, (गोधाया अपत्यम् । “धारगुदी-
चाम् ।” ४।१।१३० । इति धारक ।)
गोधिकात्मजः । इत्यमरः । २। ५। ६ । गोधा
इति स्थातः ।
गौधियः, पुं, (गोधाया अपत्यम् । “शुभादिभ्यश्च ।”
४।१।१२३॥ इति टक् ।) गोधिकात्मजः ।
इत्यमरः । २। ५। ६ ।
गौधिरः, पुं, (गोधाया अपत्यम् । “गोधाया
टक् ।” ४।१।१२६ । इति टक् ।) गोधि-
कात्मजः । इत्यमरः । २। ५। ६ ।
गौरः, स्त्री, (गुरते चितं यन् । गुर श ड उदा-
मने + हलच्चेति घञ् । ततः स्त्रीर्षे घञ् । यद्वा,
गवते इति । गुड शब्दे + “ऋञ्जेति ।” उणां ।
२। २८ । इति रन्प्रत्ययेन निपातनात् साधुः ।)
पद्मकेश्वरः । इति मेदिनी । २८८॥ (पद्म-
केश्वरशब्देऽस्य विवृतिर्जात्यया ।) कुङ्कुमम् ।
स्वर्णम् । इति राजनिर्घण्टः ।
गौरः, पुं, (गवते अयत्तं शब्दयतीति । गुड शब्दे
+ “ऋञ्जेति ।” उणां । २। २८ । रन्प्रत्ययेन
निपातनात् सिद्धम् ।) श्वेतसर्पपः ।
“गौरस्तु सर्वपः प्राज्ञैः सिद्धार्थ इति कथ्यते ।
सर्पपस्तु रसे पाके कटुश्चिग्नः सतिक्तकः ।
तीक्ष्णोष्णः कफघातघ्नो रक्तपित्ताग्निवर्द्धनः ।
रक्षोहरो जयेत् कष्टं कुष्ठ-कोष्ठकमियद्धान् ।
यथा रक्तक्षया गौरः किन्तु गौरो वरो मतः ।”
इति भावप्रकाशस्य पूर्वखण्डे प्रथमे भागे ।
चन्द्रः । इति मेदिनी । २। २८॥ धवट्टचः । इति
राजनिर्घण्टः । पीतवर्णः । गोरो इति भाषा ।
तद्वर्णकरगौधर्धं यथा,—
“कुष्माण्डनालचारस्तु सगोमजश्च तत्त्वचः ।
जलपिष्टा हरिमा च सिद्धा मन्दानवेन हि ।
माहिषेण पुरीषेण वैरिता हृषभध्वज ।
अस्या उद्भूतं कुम्भादङ्गगौरस्तमीश्वर ।”
इति मारुदे १६४ अध्यायः ।

श्वेतवर्णः । अश्ववर्णः । तद्वति चि । इत्यमरः ।
(यथा, रामायणे । ४। ३६। १४ ।
“तद्वदादित्यगौरे च शरगौरे च वानरेः ।”
यथा च रघुः । २। ३५ ।
“कैलासगौरं दृष्ट्वा बह्वक्षोः
पादाप्यानुयङ्गपूतपृष्ठम् ।
अवेष्टि मां किङ्करमहर्ष्यः
कुम्भोदरं नाम निजुम्भमिषम् ।”)
श्रीचैतन्यदेवः । इत्यनन्तर्हिता । (ऋग-
विशेषः । यथा, भागवते । ३। १०। २२ ।
“खरोऽश्वोऽश्वतरो गौरः शरभश्चमरी तथा ।
एते चैकशपाः क्षतः । श्वश्च पञ्चनखान् पश्यन् ।”)
गौरः, त्रि, विभुशः । इति मेदिनी । २। २७॥
गौरचन्द्रः, पुं, (गौरेण सप्तद्वैमवर्णेन चन्द्रयति
आकाशयतीति । च हि आकाशे + णिच् + रन् ।)
श्रीचैतन्यदेवः । यथा,—
“क्षणक्षेत्तन्मगौराङ्गौ गौरचन्द्रः प्रसीपतः ।
प्रभुर्गौरो गौरहरिर्नामानि भक्तिदानि मे ।”
इत्यनन्तर्हिता ।
गौरजीरकः, पुं, (गौरः शुक्लवर्णं जीरकः ।)
शुक्लजीरकः । शादा जीरा इति भाषा । तत्-
पर्यायः । अजाजी २ श्वेतजीरकः ३ कणाङ्गा ४
कणजीरः ५ कणा ६ सितदीप्यः ७ दीर्घकणा ८
सिताजाजी ९ गौराजाजी १० । अस्य गुणाः ।
हिमत्वम् । रुषिकारित्वम् । कटुत्वम् । मधु-
रत्वम् । दीपनत्वम् । क्षमिषिषाधाननाशित्वम् ।
चक्षुर्हितत्वम् । इति राजनिर्घण्टः ।
गौरत्वकः, पुं (गौरी शुक्लवर्णां त्वम् यस्य ।)
हृद्गुहोदयः । इति राजनिर्घण्टः ।
गौरवं, स्त्री, (गौरवं साधनत्वेनादधस्य । “अर्षे
आदिभ्योऽच् ।” ५। २। १२७ । इत्यच् ।) अभ्यु-
त्थानम् । इति हेमचन्द्रः । ३। १६४॥ (गुरीर्भावः ।
गुर + “इगन्ताञ्च कण्ठपूर्वात् ।” ५। १। १३१ ।
इत्यण् ।) गुरुत्वम् । इति तुगवोधम् । (यथा,
महाभारते । १। १६३। २८ ।
“शरीरगौरवादस्य शिला गात्रेर्विचूर्णिता ।”
उत्तुर्कः । यथा, रघुः । १४। १८ ।
“शुश्राव तेष्वः प्रभवद्विद्वत्
स्वधिक्रमे गौरवमाध्यानम् ।”
आदरः । यथा, कुमारः । ३। ११ ।
“प्रयोजनावेषितया प्रभूणां
प्रायश्चलं गौरवमाश्रितेभु ।”)
गौरवितः, त्रि, (गौरवं सञ्ज्ञातमर्थेति तार-
कादित्वादित्यच् ।) अर्थः । तत्पर्यायः । आर्थ-
मिश्रः २ । इति त्रिकाशेषः ।
गौरशाकः, पुं, (गौरः गौरवर्णः शाकोऽस्येति ।)
मधुकटुश्चविशेषः । इति जटाधरः ।
गौरसर्पपः, पुं, (गौरश्चासौ सर्पपश्चेति कर्म-
धारयः ।) श्वेतसर्पपः । यथा
“रक्षोऽश्वः सर्पपः श्वेतः सिद्धार्थो गौरसर्पपः ।
इति वैदकरत्नमालायाम् ।)
तत्पर्यायः । अनन्तः २ सिद्धार्थः ३ भूतनाशनः ४